

Z pomiędzy owczarni krajowych, wola z owiec rządowych w Krainie, i z owiec P. Wolf podług twierdzeń różnych fabrykantów okazała się najlepszą.

Włnszował należał Hrab: Mieroszewskie mu, iż przez ciągłe starania i nakłady nader znaczne przyprowadził owczarnie swoje, do rzadko widzianej za granicą nawet liczby Merynosów, których sprzedaż przez Gazety jest ogłoszona. — Uważając zaś wysokie ceny, które za 650 sztuk do sprzedania przeznaczonych ośm tysięcy kilkaset czterech złotych uczynią, wno się wypada, iż Hrabia Mieroszewski więcej zaspokoi żądanie i oczekiwanie kupujących w roku tym, ponieważ owce, które widziałem sprzedane w zeszłym, oprócz zachwycającej postaci, znalazłem iak w pierwszej jeneracyi poprawne.

Lubo nie są mi znane owce w Sulisławicach pod Kaliszem, po usilności jednak i nakładach znanego mi właściciela onych spodziewałem się godzi, iż nie ustępują w niczem będącym w lepszych owczarniach w Saxonii.

Lecz jeżeli mający owce wysoko poprawne pragnie nabyć Merinos krwi czystey, nie mogą iak pójść za zdaniem P. Bernharda Petri, znanego z dzieła dokładnego i praktycznego, pod tytułem: „Das ganze der Schaflucht „,

Rzadko gdzie, nawet w Niemczech, widzieć się daią Merinos krwi czystey, chociaż wielu mniema że je posiada.

Cienkość welny jest dopiero ½ częścią tych własności, jakie welna z Merinos Leonskich winna posiadać, a które opisuje rzeczony Autor od stronnicy 89 do 94.

Okazałem ostatniey jesieni różne próby welny Dyrektorowi zakładającej się fabryki sukien cienkich w Warszawie; pragnął pierwszeństwo welnie z owczarni Włochowskiej, z której sukno na kil-

kadziesiąt złotych łokieć wyrobić przyczęł. Lecz gdy mu okazał welnę z trykacków sprowadzonych latem roku zeszłego z Hiszpanii do Pilnic, zapewnił, iak lubo ta nie wyrównywa w cienkości welnie znanej pod nazwiskiem Elektoralney. zawsze jednak przy fabrykacyi sukna nad wszystkie inne ma pierwszeństwo.

Także nie na samą piękną postać w nabywaniu Merinos uważać należy, gdyż celem szczególnym, czy w poprawianiu rodu owiec, czy w chowie Merinos bydl musi welna; kupujący rękodzielnik nie widzi iak welnę i płaci jedną drożey nad drugą o tyle, ile mu do wyrobów jest przydatniejsza.

Kiedy więc wiele jest osób pragnących nabycia Merinos krwi czystey, a mało takich, którzyby mieli sposobność sprowadzenia onych nie mówię z Hiszpanii lub Rambonillet, lecz i zmniej sławnych owczarni we Francyi, do których liczby i ia chętnie należą: ograniczyłem przeto życzenia moje na kupnie Merinos, sprowadzonych z Francyi przez P. Weier, a którego gromada znajduć się w Młocinach pod Warszawą.

Przybycie owiec P. Weier z kraju graniczącego z Hiszpanią pozwala wno się, iż jeżeli nie są prawdziwemi Merinos, naywięcey do nich zbliżać się mogą.

Właściciel tych owiec, Konsyliarz Beking i Kommissant jego Weier powinni bydl znawcami i zdają się zasługiwać na zaufanie, kiedy do owczarni Króla Pruskiego w Frankenfelde, pod Berlinem, i w Szląsku w Panthen, owce Merinos w Malmaison przez nich zakupione i rzą-

dowi Pruskiemu w znaczney części dostawione były. Prócz tego, ile mi wiadomo, sprzedawali owce w Państwie Austriackiem i do Prus w różne części.

Z małej ilości, którą kupilem, ka-
załem jedną maciorę po iagnięciu prze-
ważyć w Styczniu i wszystkie iej części
przemierzyć. Trzyma ona tę wagę i roz-
miar, a w niektórych szczegółachgo prze-
wyższa, które na stronicy 144 wyraża
P. Petri o owcach Infantado w Hiszpa-
nii i u niego w Teresienfeld zrodzonych.
Nadto maciora ta niestrzyżona przez 20
miesięcy wydała wełny niemytey 16 fun-
tów.

W ogólności przekonałem się, iż
owce P. Weier łączą w sobie najwięcej
tego, co Merinos Leńskie mieć powinny,
nie tylko z piękney postaci, lecz oraz z
dobroci i gęstości wełny.

*Jeden z Gospodarzy Woiewództwa
Sandomierskiego i Krakowskiego.*

Z Petersburga d. 20 Lutego d. k.

Dnia 1 b. m. zeszła tu z tego świata
JW. Anna Naryszkina, Dama honoro-
wa dworu J. C. Mci i orderu S. Katarzyny
w 83 roku życia.

Z powodu uroczystego i z powszechną
radością odbytego ogłoszenia w Rydze
urządzenia chłopów Infantkich, N.
Pan w reskrypcie swym pod d. 31 z. m. o-
świadczył ukontentowanie swoje Margra-
biemu Paulucci, Jen. Gubernatorowi In-
fant, Kurlandyi i Estonii.

Z Paryża d. 8 Marca.

Izba Deputowanych miała d. 6 po-
siedzenie publiczne, i spodziewano się, że
P. Clause de Coussergues rozwinie swoje
powody oskarżenia przeciw byłemu Mini-
strowi Decazes; ale że wniosek oskarże-

nia na piśmie cofnął, musi zatem wnieść
go powtórnie. — Mowią, że on chce Xcia
Decazes nie tylko o zbrodnię kratu, ale i
o dzierstwa oskarżyć. — Na tem posiedze-
niu zdała naprzód kommissyia sprawę o
funduszu umorzenia długów, potem przy-
stąpiła izba do rozwagi nad ustawą wzglę-
dem osobistej wolności. P. Legraverend,
członek wyznaczony do tego przedmiotu
kommissyi, oświadczył się nie tylko prze-
ciw ustawie, ale nawet proponowanemu
przez kommissyją poprawom. P. Cardon-
nel odczytał w imieniu P. Rouchon mowę,
w której nowe odmiany, a mianowicie,
ażebym uwięzienie obwinionego nie przecią-
gało się nad 5 miesięcy i nierozciągało się
jak tylko do Paryża i 40 mil za stolicę.
(Za co podziękował mu z szyderstwem
Deputowany Paryża Kazimierz Perier.)
Jenerał Foy miał po nim ognistą mowę,
w której między innemi wyraził: " Dla
czegoż Ministrowie chcą nową ustawę za-
prowadzić? Ze pojedynczy człowiek po-
pełnił zbrodnię! maż dla tego cała Fran-
cyia obwinioną być o spisek i okrutną w-
kaydany? Czyliż nie posuną podeyrzenia
aż do obrońców oyczyzny? Z serca żo-
nierzy Francuzkich możeż złość i niechęć
wyciągnąć wiarotomność? Izba nie ścia-
gniesz na siebie zarzutu potomności, że
razem z zwłokami jednego z Burbonów
pogrzebie wolność obywatelską? Zabran-
ia tego polityka, honor Francyi zosta-
nie przez to obrażany, a sprawiedliwość
zadrży na samo o tem wspomnienie. Za-
dam przeto odrzucenia tej ustawy. „ Po
tej mowie słyszeć się dały na galeriach
głośne oklaski. Na wniosek P. Castel-Ba-
jac, rozkazał Prezes wyprowadzić (tych,
którzy słyszeć się na galeriach dali. —

P. Courvoisier był mniemania, aby utra-
cenie osobistej wolności rozciągnąć tylko
na osoby, które robią przeciw Królowi
lub jego rodzinie spisek. Spiski zaś prze-
ciw krainowi podlegać mają przepisom u-
staw, które są aż nadto do ich przytłu-
mienia dostatecznymi. — D. 7 ciągnęły się
dalej spory o teży ustawie. Po mowach
P. Chabron de Solihac, który mówił za
ustawą, a P. Gray przeciw niej, wszedł
Minister spraw wewnętrznych Simeon na
mównicę, i bronił ustawy, dowodząc,
że w Anglii bez naruszenia wolności
przedsiębrane są środki, i że w roku
1817 było już to we Francyi, a prze-
cież nie była zgwałcona osobista wolność
i nie wiele było uwięzionych osób, (cze-
mu lewa strona w głos zaprzeczała.)
Mniemał, iż zawieszenie w teraźniejszy
ustawie osobistej wolności zaspokoi
wszystkich Francuzów, bo podobne środki nie
służą do zatrwożenia, ale zabezpieczenia
mieszkańców. (Zaledwo Minister te sło-
wa wymówił, gdy na lewej stronie sali
tak wielki wszczął się hałas, że Prezes
pogroził zakończeniem posiedzenia, jeżeli
się nie uciszą.) Minister mówił dalej:
Obwiniają nas, iż cały naród spotwa-
rzamy; lecz środki nasze są tylko prze-
ciw pojedynczym spiskom wymierzone;
mamy równie jak Anglia naszych refor-
matorów. Naród powinien się przekonać,
iż jesteśmy baczniemi; gdyż obawa nasza
nie jest bez przyczay. Mamy na to do-
wody. (Na te słowa nagła nastąpiła ci-
sza.) Słyszano n. p. wielu ludzi pochwa-
lających zabicie Xcia Berry, i niełaki
Lucet pisał do Sędziego, który prowa-
dzi sprawę przeciw zabójcy Louvel:
"Z radąścią powziąłem wiadomość o le-

sie Xcia Berry, i pragnę, aby także ca-
łą rodzinę Królewską spotkał. Jakże Lou-
velowi zazdroszczę tego czynu! obym
mógł kiedy podobnie okazać mężstwo!"
(Cała izba okazała tu obrzydzenie; ledem
tylko na lewej stronie dał się słyszeć
głos: To szalenie!) Miałż takie pisma-
dła tego że niema ustawy, uchodzić bez-
karnie? Gdy podobnym ludziom zosta-
wiona będzie wolność, któż zaręczy, iż
popelniona na Xciu Berry zbrodnia nie
będzie ponowiona? Nietylko w Paryżu,
ale w wielu miejscach Francyi dały się
podobnie słyszeć słowa. Do uczuciów
podobnego gatunku dołączone są różne
wieści, które pomiędzy niższą klasą lu-
du rozstewają; tak przed zabiciem Xcia
Berry rozgłoszono, iż Napoleon powraca;
buntownicze pieśni pomiędzy lud i wojs-
ko rozrzucono i na początku Marca
główny zamach zapowiedziano. Rozpu-
szczano tajemne przepowiedzenia, że ro-
dzina Królewska w r. 1820 upaść musi;
pomnożono znaki i godła zeszłego Rządu,
rozrzucono pieśni i wiersze dwadzieścia-
czennia, umowiono zdrowia, i dla zatrwo-
żenia ludu mówiono o przywróceniu dzie-
ściu i praw lennych. Czyli te obroty
miały związek z śmiercią Xcia Berry,
okaże się z sprawy Louvela. — Wiele
Deputowanych żądało drukowania tej
mowy, ale na przymówienie się P. Maou-
el, iż wypadłoby wszystkie względem
tego przedmiotu miane mowy drukować,
nie uchwalono, i dalsze roztrząsanie u-
stawy do następnych posiedzeń odłożono.

Rozporządzeniem Królewskim z d. 3
b. m. nakazano wybrać 40,000 popio-
wych, dla uzupełnienia wojska na czas
pokoju.

Diennik Aristarque wyraża: Jżba Deputowanych dzieli się teraz na 4 oddziały; pierwszy właściwie z ultraroyalistów złożony (prawa strona) nigdy nie porozumiewa się z Ministrami; namiętności ich i duma ich naczelników są temu na przeszkodzie. Drugi oddział (prawy środek) składa się z ludzi, którzy przez interessowność raz temu, drugi raz owemu Ministrowi sprzyjają. Trzeci oddział (lewy środek czyli liga Traxaux) teraz najliczniejszy, składa się z obrońców umiarkowanej władzy i przyjaciół przystoyney wolności; ci byliby P. Decazes. sprzyjali, gdyby był za utrzymaniem konstytucyi i potrzebne tylko odmiany w ustawie o obiorach proponował. Czwarty na koniec oddział (lewa strona czyli liga Lafitte) składa się znieinteressowanych obrońców narodu i godnych reprezentantów wolnego ludu.

Przed kilku dniami uwięziono tu znowu kilka osób za buctownicze mowy w kawiarniach.

Pisma tutejsze zawierają następujące wiadomości o zdarzeniach w Hiszpanii:

Monitor wyraża: — Najnowsze nasze listy z Kadyxu zachodzą do 18 lutego. Pułkownik Riego miał zmuszonym być do cofnięcia się z Veier do gór Ronda. Po ostatnim moim liście (pisze nasz Korrespondent) rozszło się tu wiele fałszywych wieści o tym officerze. Jedni twierdzili, że go wojsko jego opuścił, drudzy, że uciekł do Gibraltaru, i inni na koniec, że z wielu stronnikami udał się do Grenady. Dzis d. 18 czytałem list wiarygodney osoby pod d. 14 z Gibraltaru, po-

dtug którego Riego d. 13 do Algeiras powrócił, i wszystkie Królewskie władze powtórnie stamtąd uciekły. — Iany list z Gibraltaru pod d. 15 donosi, że Riego udał się w tym dniu do Malagi. — (Korrespondent nasz dodaie: że Jenerał Freyre ciągle wiednakowem zostaje stanowisku, wyjawsz, iż pierwszą dywizyją pod Jenerałem Cruz zlurowała drugą, która stała przed Porto Real, i postana została do Chiclana. Trzy do czterysta ludzi z pułku Soria udało się do S. Maria, i zastąpił ich batalion milicyi Eciay.

Z Batony d. 1 Marca.

Z Madrytu mamy wiadomość, że kolumna pod rozkazami Riego udała się przez Malagę do gór Ronda. D. 19 ruszyła stamtąd do Grenady, gdzie dostanie się bez trudności. Władze Królewskie rozgłosiły, że ta kolumna w krwawey potyczce zupełnie zniszczoną została; lecz nie potwierdziła się ta wiadomość, i pewną est rzeczą, iż Riego znacznie powiększył wojsko swoje kontrabandierami Sierry Moreny i nadbrzeżów. — Od granic Nawarry piszą, że Jenerał Mina pokazał się z wielu swoimi stronnikami pod Pampeloną. Gubernator Pampelony wydał do mieszkańców odezwę, napominając ich do spokojności i wierności ku Królowi. Nad brzegami Ebro widzieć się dało wiele zbroynych ludzi. Wszystkie te okoliczności czynią tu mocne wrażenie i zapowiadają ważne zdarzenia.

Od granic Hiszpańskich d. 1 Marca.

Jenerał Freyre zlurowany został w naczelnem dowodzie wojska Królewskiego przez Jenerala porucznika, Don Pedro Giron, wnuka Jenerala Kapitana Castanosa. — Na wysokości przyładka S.

Wincentego pokazało się kilka zbrojnych statków pod banderą Buenos-Ayres. Dwa z nich weszły do cieśniny Gibraltarskiej. Wnoszą więc ztąd, iż zachodzą porozumienia między naczelnikami powstańców Hiszpańskich i południowej Ameryki. Dowódca wojsk rokoszańskich na wyspie Leon, Quiroga, ogłosił także woysku, iż Amerykanie południowi wspólnie z niemi działają i znaczne im przyszłą posiłki. Odezwy rokoszanów, pomimo baczności policyi, rozeszły się po całej Hiszpanii aż do samego Madrytu. — W liście z Bajonny pod d. 29 Lutego donoszą, że tam od zachodu słyszano z dział strzelanie. Nie zbywa na domysłach względem przyczyny tego strzelania. Gdy iedni zapewniali, że to były wystrzały radości z powodu odniesionego nad rokoszanami zwycięstwa, twierdzą drudzy, że dawne kupy obchodzący wystrzałami z dział powrot Jenerała Miny swojego dowodcy. — Wychodnie Hiszpańscy, którzy w Baionie bawili, opuścili to miasto zaraz po wyjeździe Miny. Jenerał ten udał się po powrocie Bonapartego do Gandawy do Króla Francuzkiego, otrzymał od niego roczną pensyją i mieszkał od dawnego czasu w Paryżu. Postrzegłszy, że policyja ma baczne oko na powstanie w Andaluzyi, a myśląc nieznacznie wymknąć się do Hiszpanii, zrobił się chorym i leżał w łóżku; odbierał jednak codziennie odwiedziny od zaufanych przyjaciół. Jego choroba tak dalece się codziennie zwiększała, iż nakoniec mówić nie mógł. Tu kazał się komu innemu na swoim położeniu wieyscu, a sam pojechał pocztą do Hiszpanii. Ten wybieg tak mu się dobrze udał, iż nawet przyjaciele jego postrzegli dopiero oszukanie, gdy umierający cło-

wiek znajdował się już w Hiszpanii. Na granicy poznany jednak Mina od postylliona został, który donosił o tem kommissarzowi policyi. Ostatni udał się zaraz do gościani, gdzie Mina z dwiema przyjaciółmi wysiadł. Znalazł tylko samego Minę w osobnym pokoju i stół na 3 osoby nakryty. Pytał się o paszport; nieustraszony Mina pokazał mu go, i kommissarz znalazł go dobrym. Na zapytanie o drugich dwóch podróżnych, odpowiedział Mina, że w krótkce powroczą i prosił go tymczasem usiąść. Kommissarz usiadł i czekał. Tymczasem Mina wyszedł z nienakrytą głową z pokoju i więcej nie powrócił. Nazajutrz odebrał kommissarz od niego list z Hiszpanii, w którym go upraszał, aby mu odesłał tłumaczek z pieniędzmi, który w gościani zostawił.

Z Fran d. 29 Lutego

Obawy nasze były słuszne; były Jenerał Mina znajduje się w kraju naszym. D. 26 był w San Estevan, i iak tylko pokazał się na ziemi Hiszpańskiej, otoczyło go zaraz 80 osób, a na granicy czekało na niego 20 dawnych jego oficerów.

Inny list także pod 1 Marca z Bajonny donosi, że Mina z 600 jazdy i znacznym oddziałem piechoty pokazał się pod murami Pampelony, i że wiele ludzi do niego się zbiega. — Jenerał Freyre przed oddaleniem się otrzymał od klasztorów patryotyczny dar, dla zaspokalenia potrzeb swojego woyska, w kwocie 75,000 Fr. 3

Z Londynu d. 7 Marca.

Król tak dalece przyszedł do zdrowia, iż d. 29 z. m. udać się mógł w powozie do Brighton. 8. draganów otaczało powóz J. K. M. przy wyjeździe z Londy-

na. Zaledwo dowiedziano się o jego do Brighton przybyciu, wywieszono zaraz na wieży banderę i w wszystkie dzwony uderzono. D. i dawał Król posłuchanie i każdy cieszył się z polepszenia jego zdrowia.

Posel Perski powrócił, iak słyhać, na końcu b. m. do swej oyczyzny.

D. 3 zebrała się tajna rada w Whitehall pod prezydencyą Lorda Kanclerza. Nie można sobie nic poważniejszego wystawić nad ten najwyższy sąd W. Brytanii, który w nadzwyczajnych tylko przypadkach zgromadza się. Stawiono przed nim spiskowych na życie Ministrów, których iako zbrodniarzy kraju słuchano, potem znówu do więzienia odprowadzić kazano.

W Petersfield, Leeds i Glasgowie zaśły zaburzenia, które podług nowego bilu o rokoszu będą dochodzone i ukarane. Podczas tych zaburzeń dopełniony miał być w Londynie wielki zamach na Ministrów. — W Irlandyi daleko większą zachodzą zaburzenia. Między wojskiem Królewskiem i tak zwanymi Ribbonmenami przyszło już do bitwy i krew się lała. Jeden człowiek został zabity i kilkunastu było ranionych. Woyska schwytały 8 rokoszanów, resztę rozpędziły. Niektóre pisma utrzymują, iż tak zwani Ribbonmen zabierają tylko broń i wymuszoną przysięgą kupy swoje zwiększają, Dulińska jednak gazeta wylicza złupione przez nich domy wiejskie. — W Birr odkryto spisek na zamordowanie Lordów Ross i Oxmansrown.

W wielu miejscach znalazła policya broń ukrytą. — Onegday uwięziono tu kilka osób za buntownicze mowy na mioty i scach publicznych.

[Ostatnia burza poczyniła w wielu portach Angielskich znaczne szkody w okrętach.

Dla P. Hobhouse, który z więzienia uwolniony został, dany był w gospodzie Koronney wielki obiad na 400 osób, na którym P. Burdett przydował. P. Hobhouse miał długą mowę w duchu rewolucyynym do swoich współgosców, po nim mówił ztakąż wymową Pan Burdett. Obie mowy, rzekli słuchacze, powinny w rocznikach Angielskich znakomite zająć miejsca.

Katolicy Irlandscy zgromadzili się pod prezydencyą Lorda Fingal i uchwalili adress powinszowania do Króla, który rzeczony Lord ma Monarsze złożyć.

Zastanowienia rzecz godna (wyraża ledno z pism tutejszych) że lubo rokoszanie Hiszpańscy podług doniesień kilkakrotnie są pobitemi, zawsze iednak na-przód postępują. — Z Hiszpanii nadeszło tu doniesienie, że Naczelnik oddziału rokoszanów Riego pobiwszy woyska Królewskie, wszedł do Malaga. Władze Królewskie opuściły miasto; zresztą zachowane tam były porządek i spokoynosc. Gdy on znajdował się w Algesiras odwiedziło go kilku officerów Angielskich z Gibraltaru. — Pułkownik Santiago, który z Kadyxu przeszedł do rokoszanów, utracił dawniey w pojedynku z officerem Angielskim rękę.

Podług listów z Rio - Janeiro w Montevideo (prowincyi południowej Ameryki, którą woyska Portugalstkie zajmują) odkryć miano spisek, do którego wielu Hiszpanów należało, tak przeciw powstańcom południowej Ameryki, iako też Portugalczykom. Kilka set Hiszpanów zostało uwięzionych i do Catalina przewiezionych.

Z Włoch d. 28 Lutego.

Cesarz Austriacki rozporządził, aby długi miasta Wenecyi w przeciągu 6 lat spłacone zostały.

P. Lascrain, Architekt Xcia Hiszpańskiego San Fernando, odbywa teraz podróż po Włoszech, dla widzenia najślawniejszych pomników budownictwa i udzielenia ich opisu narodowi Hiszpańskiemu.

Królewic Następca tronu Neapolitańskiego zjedzie tego lata po rozwiązaniu swej małżonki z Sycylii do Neapolu i mieszkać tam będzie jako V ce. Król podczas pobytu Króla w Sycylii.

Stychać, iż stosunki Damy wysokiej dostojności (Królowej Angielskiej) tak urządzonemi być mają, że roczny jej dochód podwojony będzie i w każdym miejscu na stałym lądzie pobierać go może. Dodała nawet, iż na przyszłe swoje mieszkanie obrać chce Palermo.

Listy z Wenecyi donoszą, iż władze Angielskie na wyspach Jonskich, a mianowicie na wyspie S. Maura, znajdują się w potrzebie podwojenia środków ostrożności, gdyż codziennie okazuje się większe rozrządzenie mieszkańców, i zapowiada nowe powstanie. Wielkórządcą Midland pisał, jak dodała, do Rządu Angielskiego o nagłe poszuki.

Od Brzegów Menu d. 8 Marca.

Córki Xcia Pawła Wirtemberskiego powróciły z Paryża do Ludwigsburga. Mówią, iż Xce w drodze za nimi zjedzie. Widząc zatem, iż pojeździł się zupełnie z Królem.

W Wielkim Księstwie Darmstadtzkim ciągle jeszcze dochodzą politycznych zamachów. Uwzięni o to przestępstwo

Patron Wł. Stahl i Assessor Bogen są uwolnionemi, jednak zostają pod dozorem władzy policyjnej. Hoffman, Rül i Schulz zostają jeszcze w więzieniu. Ostatni ma być przed sąd wojskowy stawiony.

Otworzenie posiedzeń zgromadzenia Stanów Nassauskich naznaczone jest na 20 b. m.

Gazeta Alsacki Patryota, która jest w większej części krajów Niemieckich zabroniona, wydawaną istotnie być ma przez Profesora Göres.

Król Francuzki w zupełnym przekonaniu o przychylności Szwajcarów ku Burbonom, doniósł im w najsławniejszych wyrazach o zabiciu Xcia Berry.

Na górze Athos w dawnej Macedonii znajduje się w różnej odległości około 20 klasztorów, które wraz z swoimi zabudowaniami i folwarkami całe to półwyspie zajmują. Niema tam żadnej kobiety, a nawet krów i kur nie trzymają. Zresztą wszystkie te klasztory mają nader romansyczne położenie.

Z Brukseli d. 6 Marca.

Rozchodzi się pogłoska, iż Królowa Angielska zjedzie do naszego miasta i oczekiwać tu będzie rozstrzygnięcia swej sprawy w Anglii.

Od 2 do 3 b. m. była w Antwerpii, Ostendzie, Amsterdamie, zgola pod wiatr, kiemi naszymi brzegami okropna burza, która wiele zrzuciła szkody.

Candido d'Almeida, jeden z dotychczasowych redaktorów dziennika Flandryi zachodniej (dawniej będący w służbie Karola IV) doniósł w piśmie tem, iż tajny i natarczywy głos, którego honorem słuchać każe, wzywa go do opuszczenia Belgii i powrócenia do Hiszpanii.

DODATEK DO N^{ro} 25. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 MARCA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Stambułu d. 10 Lutego.

Od to dui były tu znówu 4 pożary; jeden z nich nastąpił w Pera i groził gmachom Posłów Austriackiego i Francuzkiego, skończył się jednak na spaleniu wieślu okolicznych domów. W innych miejscach znaleziono ukryte palne materiały, które zapewne były podłożone.

Porta utraciła znówu czynnego i światłego urzędnika Enweri Ali Effendi Beglik-schi (Referendarza państwa) który po krótkiej chorobie w młodym wieku umarł. Następcą jego jest Negib Effendi, imionowany dawniej posłem we Francyi, lubo do tego poselstwa nie przyszło.

Rząd trudni się ułożeniem rapportu do W. Sultana o zajęciu ruchomego i nieruchomego majątku uwięzionych Ormiańskich urzędników mennicy. Mają także być obrachowane i zapłacone długie tak poddanych obcych Dworów, jako i Porty.

Nie potwierdziła się wiadomość jakoby Chorschid Basza wszedł do Aleppo

i powściągnął tamtejszych bułtowników. Zgromadza on jeszcze woyska i chce dla oszczędzenia miasta dobrymi sposobami rzecz zagodzić.

Z Kopenhagi d. 11 Marca.

Tutejsza kommissyia kwarantanny podała do publiczney wiadomości, iż odebrała urzędowe doniesienie, że gorączka żółta tak na południowych brzegach Hiszpanii i Portugalii aż do Gibraltaru, iako też w Charlestown, Sawannie i Nowymjorku w północney Ameryce zupełnie ustała.

W Xięstwach Niemieckich do naszego państwa należących nie może żadne peryodyczne pismo bez pozwolenia Królewskiego wychodzić.

Sund zamarzył w tym tygodniu pięty raz tej zimy; lecz następnie przecie znówu odwilż.

Radca etatowy, Kawaler Schmid-Phiseldek, wydał warte czytania dzieło: "Europa i Ameryka czyli przyszłe sto-

Łaskawych Czytelników życzących trzymać Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia r. b. uprasza się o wczesne prenumerowanie.

zunki polerownego światła.

Z Szwajcaryi d. 7 Marca.

Zamówiony ze składek przez Genewskich patriotów u Canowy marmurowy posąg Rousseau jest już ukończony, i postawiony być ma w jednym z publicznych miejskich gmachów.

W kraju Wodow założona została od 1 Marca od granicy Francuskiej aż do Włoskiej przez górę Simlon konna poczta tak iż podróży od ostatniej stacji na granicy Francuskiej iechać mogą bez zatrzymania się przez Lauzanę do Włoch. Poczta ta jest zupełnie na sposób Francuski urządzona.

Od brzegów Menu d. 13 Marca.

Woysko Pruskie oświadczyło życzenie, aby zwłoki godnego jego Wodza, Feldmarszałka Xcia Blücher de Wahlstadt, stósownie do życzenia zmarłego, pochowane były na wzór Rzymian pod pagórkem na otwartem polu. N. Król pozwolił na to. W cichej więc żałobie obchodzić woysko będzie rocznicę jego śmierci i żółd dnia tego zaczawszy od najwyższego stopnia aż do żołnierza użyty będzie na proste, lecz godne Bohatyrę pochowanie.

Układ, który za pośrednictwem Seymu związku Niemieckiego względem Izraelitów Frankfortskich nastąpił, i na wniesienie Senatu przez ciążo prawodawcę zatwierdzony został, zawieszony jeszcze jest, ponieważ wiele przeciw niemu zachodzi przełożeń, i Senat czeka jakie Kongress Wiedeński przepisze ogólne zasady względem stosunków i praw Izraelitów w Niemczech.

Niektóre pisma wątpią o śmierci Sau-

da i dodają, że rana jego ciągle mocno rąpi i nie jest do uleczenia.

W okolicach Renu nastąpiło od kilku dni rzadkie w tej porze roku powietrze; od d. 2 b. m. pada nieustannie śnieg i w niektórych okolicach upadł blisko na stopę. Stopień zimna nie jest przy tem wielki; ale ten śnieg zagraża drugą powodzią, i co pierwsza nie zniszczyła, to druga pewno zniszczy. Dla winnic i przyszłych urodzajów sądzą to powietrze być szkodziwem.

Zgromadzenie Stanów Hanowerskich zamienić chce dziesięć w snopie na pieniężną raz na zawsze opłatę. W temże Królestwie urządzają inaczey magistraty miast, na których czele znajdować się mają dyrektorowie.

Z Hagi d. 11 Marca.

D. 7 b. m. umarł w Herzogenbusz znany Radca stanu Hultman.

W przyszły poniedziałek odbędzie się w Francuskiej tutejszej kaplicy żałobne nabożeństwo za Xcia Berry.

Drugiej izbie Stanów jenerałnych podane w tych dniach zostały trzy projekta do ustaw względem nadzwyczajnych wydatków w r. 1820 i sposoby ich zastąpienia. Wydatki te wynoszą 13 mill. 738,754 Zh, a funduszu jest tylko 10 mill. Król zastrzega sobie nadal obmyślenie zaradczych środków dla zebrania brakującej ilości. Zwyčajne i nadzwyczajne wydatki w r. 1820 wyrachowano ogółem 81 mill. 189,564 Zh.

Z Sztuttgar tu d. 10 Marca.

Zdania cudzoziemców (wyraża ieden z pism tutejszych) o naszym zgromadzeniu Stanów, okazują, że nie zno-

ani naszego położenia, ani spraw naszych. Zdają się nagać, że Izba Deputowanych tak w ścisłej jedności z Rządem działa; lecz mamyż się sprzeciwić Rządowi, który w Niemczech naidzielniejszą jest podporą reprezentacyjnego systemu? Mamyż jedynie dla zalewy światła okazać się niewdzięcznymi względem Króla, który z mądrością i tęgością pragnie tylko dobro powszechnie ustalić? W innych krajach może postępowanie Ministrów do wierzenia upoważniać, że ważą dobro narodu przeciw projektowi; lecz nasz Rząd jest nyczystsze przychylności uczuciami ożywiony. Mylą się, gdy sądzą, że zgromadzenie Stanów przez głupą podległość lub brak talentu Deputowanych zgodne jest z Rządem, a bardziej jeszcze mylą się, gdy patriotyzm i talent przypisują tylko tym, którzy się opierają wnioskowi Rządu.

Na posiedzeniu zgiey ichy zgromadzenia Stanów d. 25 Lutego odczytane zostało przyjęcie przez Króla uchwały o-

bu i. b. o wybraniu w r. b. 4300 ludzi do wojska, potem zdanie sprawy komisji o dobrach Katolickiego kościoła i zdanie innej komisji o prośbach i uzależnieniach. Deputowany Rycerstwa Varnbühler wniósł nakoniec pytanie: czyli Deputowani od Rycerstwa uważanemi są jako tymczasowo lub ostatecznie na 6 lat obranemi? Deputowany od Rycerstwa Gaisberg żądał, aby czynności ichy były publiczne, lecz ogłoszenie ich w pismach publicznych podlegało ograniczeniu, co Izba odebrała do komisji względem druków.

Największe stopnie zimna i ciepła.

Dnia 12	Marca	r. b.	Stopni ciepła	+ 5,6
— 13	—	—	—	+ 7,8
— 14	—	—	—	+ 2,0
— 15	—	—	—	+ 2,4
— 16	—	—	— zima —	— 1,2
— 17	—	—	—	— 0,6
— 18	—	—	—	— 0,8

D O N I E S I E N I A

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do wiadomości, iż na pierwszym terminie dnia 15 Maja r. b. i następnych, na drugim w dniu 1 Czerwca r. b. i następnych, nakoniec na ostatnim i stanowczym terminie w dniu 15 Czerwca r. b. i następnych w Biorze Wydz. Dochodów Publicznych odbywać się będzie licytacja publiczna poniżej wyszczególnionych Polwarków i pomniejszych Realności na wieczne dzierżawy (Erbpacht) przez Komisję Włościańską od trzech Najjaśniejszych Dworów ustanowioną urzędowem jako to:

W Dobrach Narodowych Węgrze.

- | | |
|---|------|
| a) Polwark z propinacją obeymujący gruntów z łąkami morgów i Chelę mińskich około | 250. |
| b) Realność jedna obeymująca morgów | 15. |
| <i>z) W Dobrach Narodowych Kulechowie.</i> | |
| a) Polwark z propinacją obeymujący morgów około | 160. |
| b) Realność jedna od morgów | 15. |

3) Realność w bliskości Miasta Krakowa zwana Kawiorzy.

Czytacz czyli Kanon licytowanym nie będzie, lecz tylko wykupne; Anzlagi Intra-
ofaz wszelkie warunki w Biorze Kommissji Włościańskiej pod Liczbą 168 przy ulicy
Kanonney każdego czasu do przejrzenia udzielonemi być mogą, które także w czasie
Aktu licytacji ogłoszonemi zostaną. Zechcą tedy konkurenci w terminach i miejscu
wyżej oznaczonych zapatrzeć w wadla znajdować się.

W Krakowie dnia 7 Marca 1820.

Grodzicki.

Gadomski, S. W.

Przez C. K. do sprzedaży Dóbr skarbowych w Galicyi ustanowioną Kommissy-
ją czyni się wiadomo, że w roku bieżącym następujące Dobra skarbowe i fundusze
we drogą publiczney licytacji sprzedawane będą:

W Cyrkule Bochnińskim. Należące do funduszu religii Państwo Radłowskie w
jedenastu oddziałach.

W Cyrkule Wadowickim a dawniej Myślenickim. Sekcyja Państwa kameralnego
Bratkowickiego, to jest Widetka, Kupno i Poremby.

W Cyrkule Żółkiewskim. Dwie Sekcyje Państwa kameralnego Mostów, iako to:
Rekliniec z Strzemieniem, tudzież Parchacz i Sielec z częściami Zaworniem i No-
salem.

W Cyrkule Stryjskim. Państwo kameralne Drohowyże w trzech oddziałach.

Licytacyja tych Dóbr nastąpi w miesiącach Maja i Czerwcu, dzień zaś licy-
tacji tych Dóbr lub oddziałów wraz z oznaczeniem ceny fiskalney i z wykazaniem
rubryk przychodów, osobnem uwiadomieniem ogłoszony zostanie.

Warunki główne są te:

1. Że sprzedaż tych Dóbr wyłącznie za monetę kruszcową nastąpi;
2. Że każdy chęć kupienia mający przy licytacji dziesiątą część ceny fiskalney
iako wadium w moneta konwencyoney albo w gotowiznie złożyć, albowi też na ta-
ką kwotę zabezpieczenie hypoteczne, przez C. K. Urząd fiskalny za ważne i nie-
zawodnie uznane dać ma.

3. Jeżeli cena kupna Dóbr sprzedanych summe pięćdziesiąt tysięcy Z.R. nie
przewyższa, wtedy nabywca jedną połowę teyże w czterech tygodniach, rachując od
dnia uwiadomienia nabywcy o zasłem zatwierdzeniu sprzedaży, a drugą połowę w
przeciągu lat pięciu, pięcioma jednakoowymi ratami, przy O brach zaś, gdzie suma
kupna pięćdziesiąt tysięcy Z.R. przewyższa, tylko jedną trzecią część w powy-
żey ustanowionych czterech tygodniach, a drugie dwie trzecie części w pięciolernich
jednakoowych ratach monetą konwencyoną wypłacić, resztę zaś summy kupna na
kupionych Dobrach prawem pierwszohstwa przed wszystkiemi innemi zabezpieczyć;
i od takowey procent po 5 od sta rachować się mający płacić ma.

Z resztą wadium w gotowiznie złożone, w pierwszy połowie, albo w pierw-
szej trzeciej części summy kupna poracone, i po uiszczoney tey połowie albo trze-
ciej części, oddanie Dóbr uskutecznione będzie.

4. Każdy, kto iakie z powyższych Dóbr lub oddziałów przez aukcyje bezpośred-
ne lub zalicytacie, pozyska bezpłatnie dla siebie i swoich potomków taoularną zdolność
do posiadania tychże Dóbr lub oddziałów.

Nakoniec wolno każdemu chęć kupienia mającemu ceny szacunkowe przejrzeć,
i sameż Dobra na sprzedaż przez obwieszczenie przeznaczone, co do ich stanu i
wszelkich rubryk przychodowych oglądać. — W Łowiu dnia 18 lutego 1820.

Antoni de Wodnicki Sekretarz gubernialny

W Handlu Jana Nep. Walter i Kompanii, w domu narożnym z ulicy Florvian-
skiej ku rynekowi, JP. Lipińskiego pod Nr. 499 znajduje się do siwu czysta 185-
tobnia Konieczna ćwierć po Złp. 36 do sprzedania;